Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

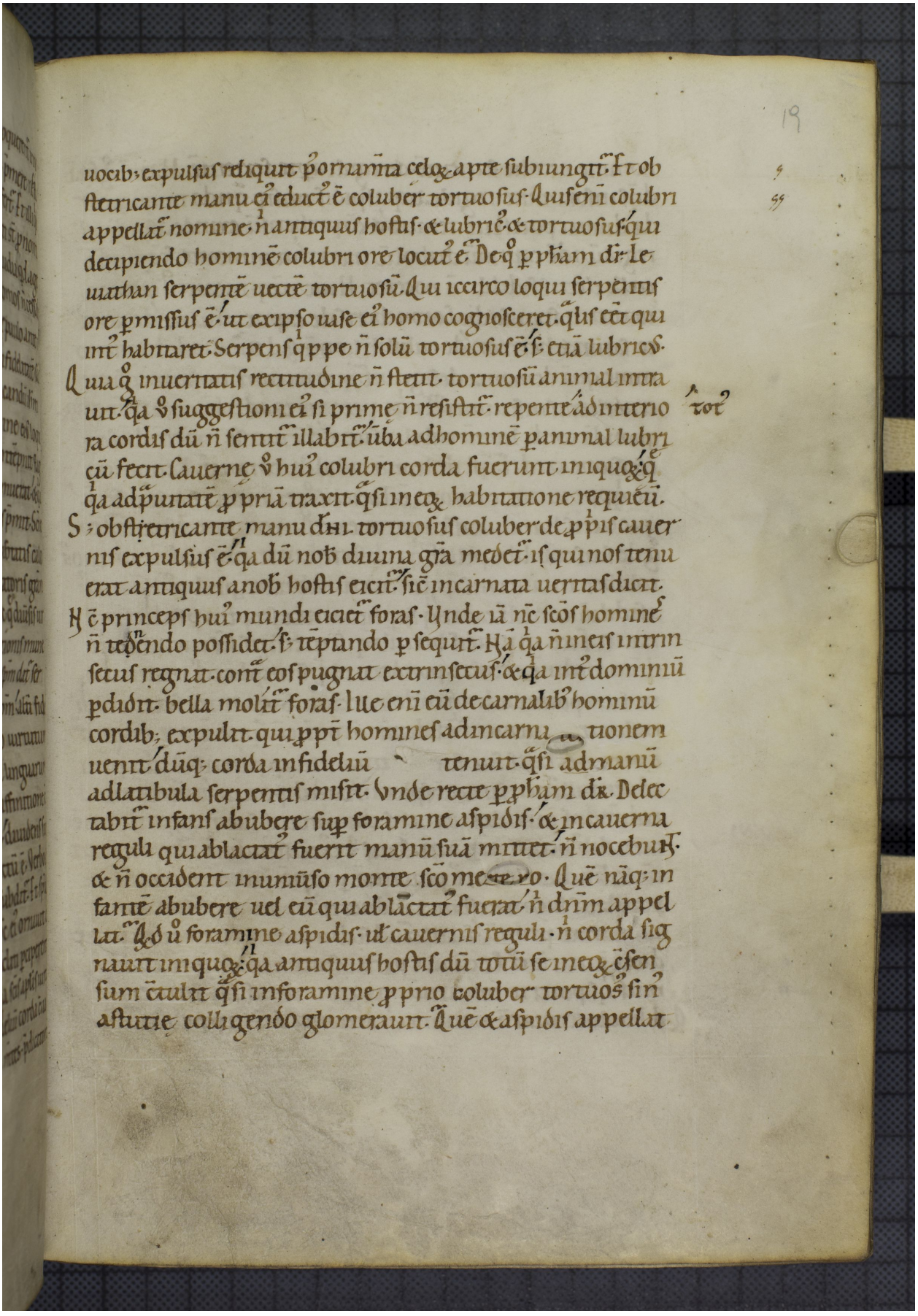

19

uocab; expulsus reliquit p̄ ornamenta celo; apte subiungit. Et ob
stetricante manu ei educt ē coluber tortuosus. Quis enī colubri
appellat̄ nomine n̄ antiquus hostis. & lubric̄ & tortuosus. qui
decipiendo homine colubri ore locut̄ ē. Deq̄ p̄ pham dr. Le
uiathan serpente uecte tortuosū. Quu iccirco loqui serpentis
ore p̄missus ē. ut ex ipso uase ei homo cognosceret. quis ei qui
int̄ habitaret. Serpens q̄ p̄pe n̄ solū tortuosus ē. sed etiā lubricus.
Quu q̄ inuentus rectitudine n̄ stetit. tortuosū animal imita
tur. qa ad suggestionem ei si primo n̄ restitit. repente ad interio
ra cordis dū n̄ sentit illabit. ūba ad hominē p animal lubri
cū fecit. Cauerne ergo huī colubri corda fuerunt iniquq̄ q̄
qa ad p̄untat̄ p̄ prīa traxit. q̄si in eoꝝ habitatione requieū.
Sed obstetricante manu dñi. tortuosus coluber de p̄ pis cauer
nis expulsus ē. qa dū nob̄ diuina gr̄a medet. is qui nos tenu
erat antiquus anob̄ hostis eicit. sic incarnata ueritas dicit.
Nunc princeps huī mundi eiciet foras. Unde iā nō scōs homine
n̄ tēpendo possidet. sed tēptando p̄sequit. Hinc qa n̄ ineas intrin
secus regnat. cont̄ eos pugnat. extrinsecus. & qa int̄ dominū
p̄diōnt. bella molit̄ foras. Hinc enī eū de carnalib̄ hominū
cordib; expulit. qui p̄pt̄ homines ad incarnationem
uenit. dūq; corda in fidelū tenuit. q̄si ad manū
ad latibula serpentis misit. Unde recte p̄ pham dr. Delec
tabit̄ infans ad ubere sup foramine aspidis. & in caverna
reguli qui ablactat̄ fuerit manū suā mittet. n̄ nocebunt.
& n̄ occident in uniuerso monte sco meo. Quē nāq; in
fantē ad ubere uel eū qui ablactat̄ fuerat. n̄ dñm appel
lat̄. Hinc ad foramine aspidis. uel caverne reguli. n̄ corda sig
nauit in quoꝝ qa antiquus hostis dū totū se in eoꝝ esse
sum cernit. q̄si in foramine p̄pio coluber tortuos sin
astutie colli genibo glomerauit. Quē & aspidis appellat